

Sygn. akt II K 14/16

1 Ds. 65/2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Justyny Dubieńskiej z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 08 marca 2016 r.

sprawy **I. J. (J.)**

córki W. i H. z d. B.

ur. (...) w O.

oskarżonej to, że:

w dniu 11 listopada 2015 roku na (...) km autostrady (...), gmina K., kierując samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, nie zastosowała się do orzeczonej wobec niej decyzji nr (...) 5430.3.47.2012.2013 Starosty (...) z dnia 29 stycznia 2013 roku, cofnięcia uprawnienia do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżoną **I. J.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 180a k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza jej karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 30 zł (trzydziestu złotych);

II. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżoną kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 70 zł i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, wymierza jej opłatę w wysokości 60 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

(ograniczone na podstawie art. 424 § 3 k.p.k.

do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając sprawstwo i winę oskarżonej I. J. (z d. S.) w zakresie zarzucanego jej czynu, sąd stwierdził, iż wyczerpuje on ustawowe znamiona występku z art. 180a k.k., tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej.

Zdaniem sądu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że oskarżona w dniu 11 listopada 2015 roku na 126 km autostrady (...), gmina K., kierowała samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, czym nie zastosowała się do orzeczonej wobec niej decyzji nr (...).5430.3.47.2012.2013 Starosty (...) z dnia 29 stycznia 2013 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonej działała ona umyślnie, wiedząc o wydanej wobec niej decyzji. Czyn popełniony przez oskarżoną był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę. W szczególności brak było podstaw do przyjęcia po stronie oskarżonej działania w warunkach kontratypu z art. 26 § 1 k.k. I. J. w sytuacji podwyższonej temperatury u syna miała bowiem możliwość udać się z nim taksówką do przychodni, bądź też wezwać karetkę Pogotowie (...). Wskazywany przez nią stan niebezpieczeństwa dla dobra chronionego prawem, mógł być zatem uniknięty w inny sposób niż przez popełnienie czynu zabronionego.

Skazując oskarżoną I. J. za zarzucane jej przestępstwo, sąd wyrokował w trybie art. 343 k.p.k., uwzględniając konsensus jaki został zawarty przez oskarżoną z oskarżycielem publicznym. Wydane przez sąd rozstrzygnięcia w zakresie kary i kosztów postępowania są zgodne z wnioskami złożonymi przez prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k. i oświadczeniem oskarżonej. (k. 19 a.s.). Wysokość opłaty sądowej opiewająca na kwotę 60 zł, stanowi 10 procent orzeczonej kary grzywny, zaś na łączną sumę 70 zł wydatków sądowych składa się koszt informacji z K. – 30 zł oraz ryczałtów za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł.

SSR Radosław Gluza